

مقایسه اثر ضد دردی داروهای ترفنادینف دگزامتازول و ایبوپروفن بر روی درد بعد از معالجه ریشه

دندان

استاد راهنما: معصومه صدر لاهیجانی

نگارش: شیرین ناظمی با همکاری سکینه زمانی

شماره: ۹۷ و ۹۸

چکیده

کنترل و تسکین درد یکی از مراحل مهم درمانهای دندانپزشکی است که در درمان ریشه اهمیت بیشتری پیدا می‌کند. دردهای اندودانتیک قبل‌حین یا پس از درمان ریشه، ارتباط نزدیکی با واکنشهای التهابی و ایمونولوژی در ناحیه پالپ و پری آپکس دارد. روشهای درمانی به منظور کنترل علائم درد طی درمانهای اندودانتیک نیز تا حد زیادی با کنترل التهاب مربوط می‌باشد. لذا هدف از این پایان نامه، مقایسه اثر داروهای ترفنادینف از دسته آنتی‌هیستامین‌ها و دگزامتازون از دسته کورتونها و ایبوپروفن از دسته داروهای ضد التهابی غیر استروئیدی با پلاسبو در کنترل درد بعد از معالجه ریشه می‌باشد.

تعداد ۱۲۰ بیمار در ۴ گروه دارویی (ترفنادینف دگزامتازون، ایبوپروفن، پلاسبو) توزیع شده و پس از معالجه ریشه درمان دارویی بصورت Double blind صورت گرفت. سپس درد بیمار طبق Visual Analog Scale در ساعتهای قبل از درمان و ۶، ۱۲، ۲۴، ۴۸ و ۷۲ ساعت بعد از درمان توسط ثبت و نتایج توسط T.Test مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

نتایج بدست آمده نشان داد که در گروه دارویی ترفنادینف در ۴۸ و ۷۲ ساعت در گروه دگزامتازون در ۲۴، ۴۸ و ۷۲ ساعت و در گروه ایبوپروفن و دگزامتازون در دردهای حاد اولیه و ترفنادینف در دردهای مزمن بعد از ۴۸ ساعت موثر می‌باشد.